

erede Krigsminister har sagt, vi have jo Labelværterne forelagte, hvorfra det fremgaar —, er, at Gjennemsnittet for de sidste 5 Aar har været 7 Millioner, og at Stykset, Beklædningsgjenstandene og Rekvizitterne i det Hele i Fremtiden skulde blive mindre kostbare efter den Udvikling, der er foregaaet — ja derfor skylder det erede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds virkelig Bevis. Naar han kommer med Bevis herfor, kan han sige, at de ordinære Udgifter ville blive 6 Millioner.

Formanden: Det erede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) har Ordet.

Scavenius: Da jeg ser, at den erede Finanzminister ikke er tilstede, skal jeg frasalbe Ordet.

Sable: Jeg skal love det erede Lying, at der i de forte Bemærkninger, som jeg her saa silde vil fremsjøre, skal foresalbe et Par Bemærkninger, som jeg dristigt paa Forhaand tør sige ikke tidligere ere fremsjorte; men først er jeg nødt til at gjøre en Bemærkning med Hensyn til den Stilling, som denne Sag har. Jeg kan ikke negte, at dette Forslag maa for alle danske Mænd, med Undtagelse af de Faa, der kunne have beskæftiget sig med at stille disse forskjellige Fæstningsværker op paa Papiret, komme som et Lyn fra en klar Himmel. Spør er der i den foregaaende Udvikling kommet nogen Hentydning fra Ministerbordet til, at vi i Aar skulde møde en saadan Bevilling? Der er ingen Hentydning i denne Rætning kommet. Dette, mener jeg, er et Forhold, som er ganske — jeg vil ikke sige utilsiedeligt, men forunderligt, naar der er Tale om, at man forhandler med en Repræsentation. Efter at imidlertid dette Forslag er fremkommet, tillader jeg mig at henvende mig til det erede Medlem for Færøerne (Bærentzen), hvem jeg er taknemmelig for de Oplysninger, han har fremsat i denne Sag. Vi tro nemlig, at de Saglyndige, der staa bagved, med Samvittighedsfuldhed have søgt at tilveiebringe Noget, som de ere enige om maa tjene til Landets Frelse; her ligger dette klart og tydeligt for Dagen, og dermed er ogsaa Alt gjort; men saa kommer det erede Medlem for Færøerne og trækker en lille Flig af Tæppet bort, og man ser ind bag Tæppet, at der staaar to Parter af Saglyndige overfor hinanden, af hvilke den ene, nemlig Ministeren, vil have Fæstninger paa den Maade, der ligger i Forslaget, og den anden Part, hvortil det erede Medlem hører, vil have Fæstninger paa en anden Maade; det er de Saglyndige! (En Stemme: Begge Parter ville have Fæstninger.) Der jeg spørge, er der nogen af de Aftalelser, der ere faldne i denne Sal, som gaa ud paa, at man ikke vil have Fæstninger, er der Nogen, der kan nævne en Gæst, som ikke vil

det? (En Stemme: Jo, Folkethingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds.) Ja, jeg kunde sige overfor det erede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), at hans Stilling er saa ganske særegen, at jeg ikke behøver at tage Hensyn til den. Nu vil jeg fra mit Standpunkt, som jeg vil falde sagtyndigt med Hensyn til adskillige andre Punkter, og ogsaa noget med Hensyn til dette, sige, at det, der har overrasket mig mest af Alt, er, at de Sagtyndige, der tale om en regulær Hær og en Flaade med 8 store Skibe (Stemmer: 12 store Skibe), ja, jeg kan lade det blive ved de 8 — at de Sagtyndige, der ville have en regulær Hær og 12 store Skibe, kunne tale saaledes paa samme Tid, som man ikke har en Stump af en Fæstning, hvortil denne regulære Hær kunde trække sig tilbage, og ikke en Havn, hvor man kan have de 12 Skibe liggende. Dette er, hvad man kalder en Sagtyndskab, som er bedst tjent med at være paa Papiret, thi den svæver i Luften. Man vil fra alle Sider i Verden, hvor der er Tale om militære Sager, ikke kunne forstå os, saasnart vi komme til her at bevilge Hærudgifter, naar det maa indrømmes, at der ikke paa hele vort Fladerum er noget Sted, hvor vi kunne have vore Depoter i Orden, og hvor vi kunne have det, hvormed vi vilde udrukke Skibene, i Fred. Nu kommer jeg imidlertid netop til et Punkt, som jeg vil sige er nyt. Man indrømmer, at vi leve i en midlertidig Tilstand; selv den erede Minister, der har forelagt Loven, maa løbe paa 8 Aar, i den Tid er der slet intet Tilhold for Hæren og Flaaden i Danmark. Nu mener jeg, at vi kunde bruge disse 8 Aar til et ganske nyttigt Experiment. Jeg vil nemlig sige, at man ikke kan glide fra een Tilstand over til en anden (En Stemme: Jo!), ja, man mener nok, at det lader sig gjøre, men der maa være en ordentlig, vel forberedt Overgang. Da det erede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds, der indtager en saa særlig Stilling i denne Sag, interesserer sig for statsøkonomiske Opgaver, vil jeg forelægge ham et Spørgsmaal for denne Mellemtid af 8 Aar, nemlig, om vi ikke kunde faae opgjort her i Landet, hvormange unge Mænd i dannede Stillinger der ikke kan skaffe sig deres daglige Brød paa almindelig Maade, men maa skaffe sig det paa en Maade, der staaar i Forhold til Statskassen . . .

Formanden: Dette skjønnes ikke at vedrøre det foreliggende Lovforslag.

Sable: Ja, jeg kan udmærket godt tage det paa en saadan Maade, at det kommer til at vedrøre dette Forslag, i alt Fald er nu Tanken udtalt, og den vil jo være klar, den hører med til vore Forhold. Jeg gaar nemlig ud fra, at den Hær, der er Tale om, og som skal staa bagved disse Fæstninger, bestaar af Folk, der staa i Forhold